

Tom Behnke (KF):

Da vores ordfører, fru Henriette Kjær, ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige noget på vegne af Det Konservative Folkeparti.

Jeg kan konstatere, at det er tredje gang, vi behandler forslaget fra Enhedslisten, og vi vil fra konservativ side endnu en gang udvise sympati over for forslaget, men samtidig afvise forslaget fra Enhedslisten.

Det Konservative Folkeparti er enig i intentionerne i forslaget om, at forbrugerne skal være orienteret om de produkter, de køber, men det vil være yderst ressourcekrævende at opbygge et system for Danmark alene. Og det vil da også være ganske svært at lave en præcis afgrænsning.

Lad os tage et stof, et grundstof i øvrigt, nikkel. Hvis vi ser på anvendelsen af nikkel, er der ingen tvivl om, at der er nogle, der kan udvikle nikkelallergi, f.eks. ved at bære et armbåndsursur, der indeholder nikkel, og det kan være ganske plagsomt. Derfor er der også mange, der vælger at få en urrem eller et ur i et andet stof, et andet materiale, eller i hvert fald være sikker på, at der ikke indgår nikkel i materialet.

Men hvis vi samtidig ser på, at nikkel f.eks. indgår i produktionen af rustfrit stål, så ved man, at der indgår nikkel i en køkkenvask. Skulle man så i forbindelse med salg af køkkenvask påsætte labels, at i det omfang, man går rundt med denne køkkenvask på sit håndled en 12-16 timer hver dag, så kan man risikere at udvikle nikkelallergi? Det skal man selvfølgelig ikke, for den menneskelige kontakt med f.eks. en køkkenvask er meget begrænset; derfor vil det være overflødig, derfor vil det være forvirrende, og derfor vil det være ødelæggende for det mål, som Enhedslisten egentlig ønsker at opnå.

Derfor er vi, som jeg sagde, meget enig i de intentioner, at det er vigtigt, at forbrugerne har en relevant, korrekt oplysning om de produkter, de køber. Men hvis man mærker bare for at mærke, hvis man mærker mod alt, hvad der overhovedet kunne opstå af farlige eller mindre farlige produkter, produkter, som for nogle kunne være farlige, men ikke for andre, så vil forbrugeren drukne i information. Man ville drukne i overflødig information, og dermed ville forbrugerne jo ikke bruge oplysningerne til det, de skal bruge dem til, nemlig til at finde ud af at købe det ene produkt frem for det andet, men man ville se helt bort fra disse vejledninger og disse deklamationer.

Det synes vi i virkeligheden er farligt. Det er farligt, hvis vi når dertil, hvor varedeklamationer er noget, som hver mand blæser på og siger: Det kan vi alligevel ikke bruge til noget, for der står jo hvad som helst. Og graden af, i hvilket omfang det nu også er farligt, svæver et eller andet sted i horisonten. Så opnår man det modsatte af det, man ønsker at opnå.

Derfor vil vi ikke være med på den formulering, som Enhedslisten har i sit lovforslag. Vi ønsker en relevant og en god forbrugerinformation, så forbrugerne kan vælge de produkter, de ønsker at købe, og således at forbrugerne kan fravælge de produkter, de ikke ønsker at købe.

Dermed må vi afvise forslaget her.

Jørn Jespersen (SF):

I SF er vi ligesom sidst, dette forslag var til behandling, positivt indstillet over for det. Deklamationer og ordentlig forbrugeroplysning er bestemt et effektivt middel i miljøpolitikken og er det også, når det drejer sig om at undgå uønskede, skadelige kemikalier i mange af de varer, vi omgiver os med.

Det er jo velkendt, at vi har brug for at gøre en stor indsats på området. Der er alt for mange farlige, alt for mange uvurderede kemiske stoffer i omløb. Vi konfronteres i alt for høj grad med dem i vores dagligdag, og de giver en lang række uønskede effekter for vores ydre miljø og for den menneskelige sundhed.

SF har også selv tidligere foreslået, at produkter, som indeholder stoffer på Miljøstyrelsens liste over uønskede stoffer, skal mærkes. Nu ligger der jo en række lister; vi har også effektiviteten, og vi har den vejledende liste over farlige stoffer. Og det, der er det relevante spørgsmål i denne her sammenhæng, er, hvordan de tre lister bedst bruges og fremmes offensivt og dynamisk som signaler til både industrien og til forbrugerne og for den sags skyld også til myndighederne, og hvordan vi kan bruge dem til at fremme en udfasning af de mest problematiske stoffer og få en helt ny kemikaliepolitik, der tager udgangspunkt i miljøhensyn og forbrugers hensyn og sundhed i stedet for som i dag; hvor det stort set er et ureguleret område.

Så vi vil meget gerne medvirke til at diskutere den problemstilling og finde en løsning på den i Miljøudvalget, og vi vil også lægge vægt på at få det diskuteret i forbindelse med det mandat, som regeringen skal have med til miljørådsmødet i juni, hvor Kommissionens hvidbog om en